

VII. INFORMACJE

Przywrócić świece!

Biskupi Anglii i Walii dołączyli swój głos do głosów potępiających używanie imitacji świec w liturgii. Wcześniej już uczynili to Biskupi Stanów Zjednoczonych. Komunikat Departamentu ds. Życia Chrześcijańskiego i Kultu Bożego wydany w imieniu Konferencji Biskupów Anglii i Walii brzmi następująco:

"Używanie świec w liturgii oddaje chwałę Bogu, którego czcimy, i jest jednym z elementów tworzących klimat uwielbienia i uroczystej celebracji. Ponadto, poprzez fakt spalania się i dawania światła świece są znakiem Chrystusa - Światłości świata - który umarł dla naszego zbawienia.

Ostatnio dał się zaobserwować dramatyczny wzrost przypadków używania imitacji świec w czasie sprawowania liturgii. Niektóre z nich składają się z woskowej tuby i wkładu olejowego; inne składają się z tuby woskowej i małej 'Lampki wiecznej' u jej szczytu.

Imitacje te mają charakter Nieliturgiczny i nie posiadają aprobaty kościelnej. Paschały wytwarzane w którykolwiek z opisanych wyżej sposobów są wyraźnie zakazane i nie wolno ich używać w liturgii. Paschał powinien być w całości wykonany z wosku i powinien płonąć żywym ogniem (por. Msza w parafii, Konferencja Biskupów Anglii i Walii, 74).

Świec elektrycznych nie wolno używać w czasie sprawowania liturgii.

Jest rzeczą ważną, abyśmy byli wierni jednej z podstawowych zasad odnowy liturgicznej ustanowionych przez Sobór Watykański II, tej mianowicie, że liturgia powinna 'jaśniej wyrażać święte tajemnice, których jest znakiem' (por. Konstytucja o liturgii świętej, 21). Liturgię Kościoła winien cechować zmysł prawdy i autentyzm."

Pisząc o tej kwestii w Southwark Liturgy Bulletin (maj 1986), Tom Coyle tłumaczy, że nie jest to jakiś kolejny drobiazg, o który czepiają się puryści liturgiczni. Stwierdza on: "świece są częścią starożytnej tradycji Kościoła i powinny to być autentyczne świece, a nie tuby z lampką wieczną na szczycie. Świece są znakiem uroczystego świętowania.

Jest rzeczą zdumiewającą, że opisywane zjawisko imitacji znaku dotknęło nawet paschał - ten wielki symbol Chrystusa obecnego przez cały rok w naszych kościołach. Paschał jest przejrzystym znakiem Chrystusa, spalającego się i dającego światło; Chrystusa-światłości świata.

STOSOWANIE SZTUCZNYCH ZNAKÓW JEST CAŁKOWICIE SPRZECZNE Z IDEAŁ DOBREJ LITURGII."

New Liturgy (Biuletyn Komisji Liturgicznej Episkopatu Irlandii) poruszał już ten temat na swych łamach w numerach 31, 40-41 i 42-43. Problem może wydaje się trywialny, ale chodzi tu o całe zagadnienie autentyzmu i doskonałości liturgii oraz właściwego użycia znaków i symboli. Wszak do natury rzeczywistości liturgicznej należy to, że ma ona charakter znaku, a źródłem tego jest już samo misterium Wcielenia.

Naszym obowiązkiem jest bronić się przed ośmieszaniem znaków liturgicznych i pilnować, aby przemawiały do wiernych jako znaki rzeczywiste i autentyczne.

New Liturgy. Bulletin of the National Secretariat of the Irish Episcopal Commission for Liturgy, 51-52(1986), s. 40-41. Tłumaczenie - redakcja Anamnesis.

Całkiem inny będzie nasz obraz Kościoła, kiedy zrozumiemy przedłużanie się misterium zmartwychwstania w Kościele dzięki Duchowi Świętemu. Nie jesteśmy uczniami idącymi za Panem po zakurzonej drodze w czasie Jego życia publicznego, nie jesteśmy nawet uczniami jedzącymi i pijącymi z Nim w czasie czterdziestu dni po Zmartwychwstaniu, ale jesteśmy wybranymi Boga, którzy chodzą ze zmartwychwstałym Chrystusem w nowości życia. Tej nowości życia, jakiej nie posiadali nawet Apostołowie, dopóki Duch nie zstąpił na nich w czasie Pięćdziesiątnicy.

Oczywiście, na wiele sposobów naśladujemy uczniów w tym towarzyszeniu Chrystusowi w czasie Jego życia ziemskiego i Zmartwychwstałemu przed Wniebowstąpieniem - jednakże takie

naśladowanie, bez względu na to, jak bardzo duchowe, jest dalekie od całkowitego chrześcijaństwa. W istocie, uczestniczymy w zmartwychwstałym życiu Chrystusa i mamy udział w Jego Wniebowstąpieniu.

O. Anscar Vonier OSB, "The Spirit and the Bride" (Duch i Oblubienica), London 1935, s. 71.

Tłumaczenie - redakcja Anamnesis